

Vi lykkedes bedst, når både barn og forælder trives

Det er vigtigt at få hele familien tænkt ind i, når der skal findes en holdbar løsning for et barn, der er på reduceret skoleskema. Det mener Marianne Holst Støjbjerg, teamleder ved Børn og Familier og Pernille Funder-Schmidt, souschef ved PPR.

Af Sofie Boudigaard Nielsen

Når et barn, der har særlige behov, kommer på nedsat skoleskema, kan det være vanskeligt at finde vejen til en god løsning, der både imødekommer barnet og dets families behov – på den korte og på den lange bane. ”Nogle gange skal der tænkes lidt anderledes. I den her sag viste det sig, at det første skridt mod at øge barnets trivsel var at støtte op om moderens mulighed for at vende tilbage på arbejdsmarkedet,” indleder Marianne.

“

”Forandringen i den her sag skete, da der opstod en mulighed i form af det jobtilbud, som Lines mor modtog. Det er den type muligheder vi skal blive endnu bedre til at opdage og gribe, og i nogle tilfælde være med til at skabe, hvis vi skal lykkes godt”

En negativ spiral, som er svær at bryde

Den sag, Marianne henviser til, omhandler Line, der er en ung skolepige, som grundet en autisme diagnose, modtager undervisning i et specialtilbud. Line og hendes mor flyttede fra Hedensted Kommune, men vendte efter nogen tid tilbage igen. Efter den sidste flytning, begyndte Line at mistrives: ”Flere flytninger i kombination med Lines autisme diagnose, begyndte at påvirke Lines trivsel negativt. Hun fik stigende fravær, følte sig stressede og havde det generelt skidt,” beretter Pernille.

De tiltagende vanskeligheder betød, at Line havde det svært i skolen, og skolen besluttede, at hun skulle på reduceret skoleskema. Lines mor gik derfor hjemme med Line, og modtog tabt arbejdsfortjeneste. ”Det udviklede sig over tid til en negativ spiral for begge to. Line blev ikke motiveret for at komme tilbage til hendes skole og Lines mor blev slidt af at gå hjemme, men havde ikke overskud til at ændre på situationen. Det er ikke en atypisk situation, men den kan være svær at komme ud af,” fortæller Pernille.

Handling på tværs gav bedre resultat

Både Line og hendes mor var isolerede fra fællesskaber i henholdsvis skole og på arbejdsmarkedet. Det skabte dårlig trivsel for begge to, men det var en situation, som var vanskelig at finde en indgang til at handle på. ”Da vi bliver opmærksomme på, at Lines mor er motiveret for at starte på arbejde igen, og har et konkret jobtilbud, får vi mulighed for sætte nogle nye tiltag i værk, der kan hjælpe begge to på vej mod øget trivsel,” beretter Marianne. Der bevilges pædagogisk støtte i hjemmet, så Line fortsat kan være på reduceret skoleskema samtidig med, at Lines mor kan begynde at arbejde igen.

Det sker i tæt samarbejde imellem PPR, skolen, Børnehandicap, Visitationsudvalget og Beskæftigelse, der alle er involverede i forløbet. ”Vi arbejdede mere tæt og samstemt på tværs af de kommunale områder end vi plejer. Det betød, at indsatserne omkring hele familien blev koordineret, med god effekt for familien og også til glæde for fagpersonerne omkring familien, fordi det blev en mere holdbar løsning,” uddyber Marianne.

At tænke omvendt kan være rigtig godt

Den pædagogiske støtteperson begynder at motivere Line til gradvist at deltage mere og mere i undervisningen. ”Ind imellem kan det være vanskeligt for en forælder at ’komme igennem’ til ens eget barn, måske netop

”Det var en slags omvendt løsning, da det viste sig, at indgangen til at imødekomme Lines behov i virkeligheden var at starte med Lines mor, og hendes vej tilbage på arbejdsmarkedet.”

fordi man er barnets forælder. Der kan en udefrakommende, fagperson have en anden åbning. Ved at få mulighed for at sætte pædagogisk støtte på i hjemmet, gav vi både Line og hendes mor luft, så de fik mere overskud i forhold til skole, arbejde og hinanden. Det var en win win situation,” fortæller Pernille.

”Det var en slags omvendt løsning, da det viste sig, at indgangen til at imødekomme Lines behov i virkeligheden var at starte med Lines mor, og hendes vej tilbage på arbejdsmarkedet. Det var samtidig en løsning, hvor de kommunale aktører samarbejdede godt om en helhedsorienteret og tværgående løsning,” supplerer Marianne. Det resulterede i, at Line gradvist kunne indgå i skolen og det sociale fællesskab med kammerater og, at Lines mor kom tilbage på arbejdsmarkedet – en løsning, som gav hele familien mere overskud og øget trivsel.

Vi skal samarbejde og gribe muligheder Når et barn kommer på reduceret skoleskema bliver hele familien påvirket, da en af barnets forældre ofte er hjemme hos barnet. Det kan være en god løsning på den korte bane, men ender i nogle tilfælde som en mere permanent løsning, der ikke altid er gavnlig for hverken barn eller forælder. ”Forandringen i den her sag skete, da der opstod en mulighed i form af det jobtilbud, som Lines mor modtog. Det er den type muligheder vi skal blive endnu bedre til at opdage og gribe, og i nogle tilfælde være med til at skabe, hvis vi skal lykkes godt – ligesom vi gjorde med Line og hendes mor,” fortæller Marianne.

Erfaringen er efterhånden, at når et barn kommer på reduceret skoleskema, så giver det rigtig god mening, at det er en anden person end barnets mor eller far, der arbejder med udvikling og pædagogisk støtte. Som i Line og hendes mors tilfælde, viser det sig ofte, at en pædagogisk fagperson har mulighed for at arbejde med at støtte barnet i at komme tilbage i skole på en anden måde end forældrene. ”Det kræver tæt samarbejde imellem barn, forældre og på tværs af faggrupper – og så kræver det, at vi griber mulighederne for at handle, når de er der. Det begynder der at være nogle gode erfaringer med for eksempel i sager som denne,” afslutter Marianne.

Artiklen er baseret på interview med teamleder ved Børn og Familier, Marianne Holst Støjbjerg og souschef ved PPR Pernille Funder-Schmidt.